

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoCsp/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417211410
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4417211410.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

1

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej, a sudkyň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v spore žalobcu: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XX, XXX XX C., zastúpeného: Mgr. Csaba Bodnár, advokát so sídlom Továrenská 1, 943 03 Štúrovo, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti úverových zmlúv, o určenie, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov, o určenie neplatnosti rozhodcovských zmlúv a o určenie neplatnosti dohôd o poskytovaní služieb, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 15. januára 2018 č.k. 6Csp/84/2017-114, takto

rozhodol:

1

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch III. a IV. a v časti trov konania (výrok IX.) potvrdzuje.

II. Žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

III. Žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500108353 uzavretej stranami dňa 26.03.2015 a o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500108352 uzavretej stranami dňa 26.03.2015 zamietol. Určil, že spotrebiteľské úvery poskytnuté žalobcovi na základe zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. 8500108353 a č. 8500108352 uzavreté stranami dňa 26.03.2015 sú bezúročné a bez poplatkov. Určil, že rozhodcovské zmluvy č. 8500108353 a č. 8500108352 uzavreté stranami dňa 26.03.2015 sú neplatné. Určil, že dohody o poskytovaní služieb č. 8500108353 a č. 8500108352 uzavreté stranami dňa 26.03.2015 sú neplatné. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, § 34, § 39, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2 písm. a), b) a k), § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských

úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 1 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

1.2. Zistil, že zmluvy o úvere č. 8500108353 a č. 8500108352 uzavreté stranami 26.03.2015 neobsahujú zákonom predpísané náležitosti. Absentuje v nich doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. a výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Konštatoval, že uvedené údaje sú uvedené len v oznámeniach o schválení spotrebiteľského úveru. Oznámenia o schválení spotrebiteľského úveru nepovažoval za súčasť zmlúv o spotrebiteľskom úvere z dôvodu, že išlo o jednostranný právny úkon žalovaného adresovaný žalobcovi, s ktorým žalobca nevyjadril súhlas. Zmluvy o úvere považoval za uzavreté len v rozsahu uvedenom v bode 5 s výnimkou ustanovenia o poplatku za poskytnutie úveru, pričom údaje v bode 6 (údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere) nepovažoval za dohodnuté, keďže išlo o oznámenie žalovaného k údajom uvedených v bode 5 uvedenej zmluvy. Konštatoval, že záväzok platiť poplatok za poskytnutie úveru v sume 150 eur bol obsiahnutý aj v bode 5 návrhu zmluvy a toto ustanovenie zmluvy s poukazom na § 53 ods. 4 písm. t) považoval za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, a preto za neplatnú. Na základe uvedeného dospel k záveru, že úvery poskytnuté na základe zmlúv o úvere č. 8500108353 a č. 8500108352 uzavretých stranami 26.03.2015 sú bez úrokov a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.

1.3. K obsahu predmetných zmlúv o spotrebiteľskom úvere a k postupu pri ich uzatváraní uviedol, že ide o formulárové zmluvy žalovaného, ktoré boli predložené s vyplneným bodom 5 a s údajmi o účastníkoch zmluvného vzťahu žalobcovi, ktorý tieto ako navrhovateľ právneho úkonu podpísal dňa 22.03.2015 a žalovaný ako druhý účastník zmluvného vzťahu tieto zmluvy podpísal dňa 26.03.2015 a zároveň oznámil jednostranne oznámeniami zo dňa 26.03.2015, že schvaľuje úver, ktorý mal byť poskytnutý žalobcovi. Zistil, že oznámenia obsahujú takmer všetky náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. vrátane výšky mesačnej splátky úveru, istinu, úroky, splatnosť splátok, prvú a poslednú splátku a RPMN. Nedošlo však k ich akceptácii, preto ich nemožno považovať za súčasť zmluvy. Ani v oznámeniach však nie je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. Uvedený postup žalovaného považoval za neštandardný, keďže pri ňom nie je zrejmé kto je navrhovateľom právneho úkonu - spotrebiteľskej zmluvy a kto je ten, komu je tento návrh určený. Z uvedeného dôvodu s poukazom na § 52 ods. 2 vykladal predmetné právne úkony v prospech žalobcu ako spotrebiteľa.

1.4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Uviedol, že žalovaný bol v prevažnom rozsahu úspešný, nakoľko z ôsmich nárokov uplatnených žalobou bolo vyhovené šiestim nárokom, dva boli zamietnuté. Preto mu priznal náhradu trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2.1. Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa určenia, že spotrebiteľské úvery poskytnuté žalobcovi na základe zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. 8500108353 a č. 8500108352 uzavretých stranami dňa 26.03.2015 sú bezúročné a bez poplatkov zrušil a rozhodol sám vo veci, alebo v tejto časti vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. Dôvodil, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

2.2. Tvrdil, že každá zmluva bola tvorená ustanoveniami na listine označenej ako zmluva o revolvingovom úvere, zmluvnými dojednaniami a oznámením veriteľa o schválení úveru. K svojmu tvrdeniu poukázal na skutočnosť, že k takému záveru dospel Krajský súd v Prešove v rozsudku č.k. 13Co/111/2014-166. Tvrdil, že obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú podľa čl. 14 neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Podľa čl. 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní je úver splatný podľa splátkového kalendára, s ktorým bude dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky je dňom konečnej splátky úveru. Tým je splnená zákonná požiadavka, ktorá vyžaduje, aby v zmluve bol uvedený spôsob vymedzenia konečnej splatnosti. Namietal voči záveru súdu prvej inštancie spájajúci bezúročnosť úveru s neuvedením termínu konečnej splatnosti. Tvrdil, že tento záver odporuje Smernici 2008/48/ES. Podporne poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 a tvrdil, že na jeho závery reagovala legislatíva tak, že termín konečnej splatnosti, ako náležitosť zmluvy, bol zo zákona vypustený.

2.3. Namietal voči záveru súdu prvej inštancie vo vzťahu k výške, počtu a termínoch splátok a tvrdil, že uvedené údaje sa v predmetných zmluvách nachádzajú.

2.4. Namietal aj voči záverom prijatým vo vzťahu k poplatku za poskytnutie úveru. Tvrdil, že poplatok je oprávnený, čo posúdila Národná banka Slovenska. Poplatky spojené so spotrebiteľským úverom boli bežnou súčasťou obchodnej praxe a predmetný poplatok nebol ani zakázaný zákonom, hoci iné poplatky zakázané boli. Tvrdil, že poplatok za poskytnutie úveru bol prípustný a dovolený, je z neho nepochybné za čo sa uhrádza, keďže je to definované jeho názvom. Ide o platbu, ktorá je v záujme spotrebiteľa (získanie peňažných prostriedkov) a spotrebiteľ o platení poplatku a jeho výške vedel.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že oznámenie žalovaného o schválení úveru je jednostranným vyhlásením žalovaného, žalobca ho nikdy nepodpísal, preto nemá povahu dvojstranného písomného právneho úkonu, ako to vyžaduje zákon č. 129/2010 Z.z. Predmetné oznámenie bolo doručené iba právnomu zástupcovi žalobcu a to až začiatkom roka 2017. Žalovaný oznámenie o schválení úveru žalobcovi priamo nezaslal, čo už viackrát napísal vo vyjadrení, pričom žalovaný sa k tomu nevyjadril ani raz a žiadne potvrdenie o doručení nepredložil. Tvrdil, že rovnako nepodpísal ani zmluvné dojednania. Dodal, že návrhy spotrebiteľských zmlúv boli podpísané, zmluvné dojednania ani oznámenie o schválení úveru podpísané neboli a preto netvorili jeden celok s návrhmi zmlúv. Poukázal na absenciu povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorou je doba trvania. K aplikácii Smernice č. 2008/48/ES uviedol, že jej konflikt s vnútroštátnym právom sa neuplatňuje automaticky a súd je povinný skúmať, či jej môže priznať priamy účinok, čo však je podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ zakázané. Smernica bola implementovaná zákonom č. 129/2010 Z.z. a preto je tento zákon s ňou v súlade. Uviedol, že zmena zákona č. 129/2010 Z.z. účinná od roku 2018 nemá retroaktívny účinok a preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď aplikoval ustanovenia uvedeného zákona účinné v čase podpísania predmetných zmlúv. Tvrdil, že spotrebiteľské zmluvy neobsahujú okrem doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti, ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a obsahujú nesprávne uvedenú RPMN. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v celom rozsahu a uplatnil si nárok na náhradu trov konania v odvolacom konaní.

4. Odvolací súd po zopakovaní dokazovania na nariadenom pojednávaní po prvýkrát rozhodol o odvolaní žalovaného rozsudkom zo dňa 12. júna 2019 č.k. 25Co/82/2018-203, tak že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500108353 uzavretej stranami dňa 26.03.2015 je bezúročný a bez poplatkov a určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500108352 uzavretej stranami dňa 26.03.2015 je bezúročný a bez poplatkov zmenil a žalobu v tejto časti zamietol (výrok I. a II.). Posledným výrokom III. žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Na dovolanie žalobcu Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 27. októbra 2021 sp.zn. 5Cdo/1/2020 zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre z 12. júna 2019 sp.zn. 25Co/82/2018 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd v dôvodoch uznesenia konštatoval, že odvolací súd korektným spôsobom nereagoval na žalobcom uplatnenú námietku, podľa ktorej bolo oznámenie o schválení úveru doručené iba právnomu zástupcovi žalobcu začiatkom roku 2017, potom ako začala vzájomná komunikácia. Neuvedol ako sa vysporiadal so splnením tejto veriteľovej povinnosti ani aký vplyv by eventuálne jej nesplnenie malo na platnosť zmlúv. Žalobca nemal povinnosť preukázať existenciu skutočnosti - nedoručenie mu oznámenia o schválení úveru, ale naopak preukázanie doručenia oznámenia bolo povinnosťou žalovaného s ohľadom na článok 14 zmluvy a bod 2.2. zmluvných dojednaní.

5. Odvolací súd druhýkrát rozhodol o odvolaní žalovaného rozsudkom zo dňa 21. septembra 2022 č.k. 25Co/97/2021-294 a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500108353 uzavretej stranami dňa 26.03.2015 je bezúročný a bez poplatkov a určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500108352 uzavretej stranami dňa 26.03.2015 je bezúročný a bez poplatkov opätovne zmenil tak, že v tejto časti žalobu zamietol (výrok I. a II.). Výrokom III. žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Výrokom IV. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Na dovolanie žalobcu Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 25. januára 2024 sp.zn. 5Cdo/21/2023 rozsudok Krajského súdu v Nitre z 21. septembra 2022 sp.zn. 25Co/97/2021 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch uznesenia najvyšší súd uviedol, že v prejednávanej veci zo žiadosti o poskytnutie úveru bodu 6 (čl. 12 p.v.) vyplýva, že splatnosť poskytnutej čiastky úveru vo výške 1 500 eur bude 36 mesiacov v mesačných splátkach. Táto skutočnosť bola následne potvrdená aj v oznámení veriteľa o schválení úveru (čl. 15), kde v časti týkajúcej sa údajov o schválení úveru je uvedená splatnosť úveru 36 mesiacov a dátum prvej a

poslednej splátky. Z tohto skutkového stavu nevyplýva, že zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú ako to uzavrel odvolací súd. Z dôkazov vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá na dobu 36 mesiacov a povinnosť zaplatiť úver s príslušenstvom bola do 1. apríla 2018 [§ 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 30. apríla 2018, ďalej aj zákon]. Oznámenie veriteľa, predstavujúce akceptovanie ponuky žalobcu, však žalobcovi nebolo doručené, čo nebolo v konaní sporné. Napriek tomu obe zmluvné strany plnili, k uzavretiu zmluvy teda došlo konkludentne. Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je jej písomná forma (§ 9 ods. 1 zákona), s absenciou ktorej zákon spája bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru [§ 11 ods. 1 písm. a)]. S ohľadom na postavenie žalobcu, ktorý je slabšou stranou v spore, bol súd povinný prihliadnuť aj na tieto skutočnosti.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP) viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu SR vysloveným v uznesení zo dňa 25. januára 2024 sp.zn. 5Cdo/21/2023, vec opätovne prejednal verejným vyhlásením rozhodnutia bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 219 ods. 3, § 385 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch III. a IV. a v časti trov konania (výrok IX.), ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Civilný sporový poriadok, ktorý bol prijatý zákonom č. 160/2015 Z.z. a nadobudol účinnosť 01.07.2016, vychádza z princípu aplikácie procesných noriem v ňom obsiahnutých na všetky konania, teda aj na tie, ktoré boli začaté pred dňom jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9.1. Žalovaný v odvolaní namietal vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (365 ods. 1 písm. d) CSP). Odvolací súd preto najprv skúmal, či súd prvej inštancie konanie nezaťažil vadou namietanou žalobcom.

9.2. Vada konania vymedzená v ustanovení § 365 ods. 1 písm. d) CSP je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručuje v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článok 46 a nasl. Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Ide o pochybenie v procesnom postupe súdu, ktoré nespadá pod ostatné odvolacie dôvody, ale len za predpokladu, že mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalovaný v odvolaní nekonkretizoval v čom malo pochybenie súdu prvej inštancie spočívať a odvolací súd žiadny nedostatok nezistil, preto pristúpil k meritórnemu prejednávaniu veci.

10.1. V danej veci sa žalobca domáhal určenia že spotrebiteľské zmluvy č. 8500108353 a č. 8500108352 sú neplatné a zároveň určenia, že sú bezúročné a bez poplatkov. Navyše sa domáhal určenia, že sú neplatné rozhodcovské zmluvy č. 8500108353 a č. 8500108352 a že sú neplatné dohody o poskytovaní služieb č. 8500108353 a č. 8500108352. V žalobe okrem iného tvrdil, že údaje v bode 5. a 6. zmlúv o spotrebiteľskom úvere vzájomne nekorešponujú, a údaje v bode 5. zmlúv nekorešponujú s údajmi uvedenými v oznámeniach žalovaného o schválení úveru, z čoho vyplýva záver, že nedošlo k perfektnému uzatvoreniu predmetných zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Navyše úverové zmluvy neobsahujú dobu trvania a termín konečnej splatnosti a nie je z nich zrejme aká je výška splátok istiny, úrokov a poplatkov, preto sa považujú za bezúročné a bez poplatkov.

10.2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. K tvrdeniam o bezúročnosti a bez poplatkovosti úverov uviedol, že náležitosti namietané žalobcom obsahujú oznámenia o schválení úveru a členenie splátky obsahuje amortizačná tabuľka, čo je v súlade so Smernicou 2008/48.

10.3. Súd prvej inštancie žalobu v časti určenia neplatnosti zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. 8500108353 a č. 8500108352 zamietol (výroky I. a II.). Určil, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500108353 a č. 8500108352 sú bezúročné a bez poplatkov (výroky III. a IV.). Určil, že rozhodcovské zmluvy č. 8500108353 a č. 8500108352 a dohody o poskytovaní služieb č. 8500108353 a č. 8500108352 sú neplatné (výroky V., VI., VII. a VIII.). Na základe odvolania žalovaného bola predmetom skúmania odvolacieho súdu časť rozsudku súdu prvej inštancie týkajúca sa určenia, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500108353 a č. 8500108352 sú bezúročné a bez poplatkov (výrok III. a IV.), spolu s výrokom o trovách konania IX.), ako výroku závislého.

11. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

12. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

13. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

14.1. Odvolací súd v tejto veci už opakovane dokazovanie na nariadenom pojednávaní dňa 12.06.2019, kedy sa oboznámil s obsahom žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu / zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500108352 uzavretej dňa 26.03.2015, so zmluvnými dojednaniami zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti žalovaného, s oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500108352 zo dňa 26.03.2015, s obsahom žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu / zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500108353 uzavretej dňa 26.03.2015, so zmluvnými dojednaniami zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti žalovaného, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500108353 zo dňa 26.03.2015.

14.2. Z taktó zopakovaného dokazovania odvolací súd zistil, že žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzavreli dňa 26.03.2015 zmluvu o spotrebiteľskom revolvingovom úvere č. 8500108352, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného poskytnúť žalobcovi úver (úverový limit) 1 500 eur a záväzok žalobcu poskytnutý úver vrátiť žalovanému v 36 mesačných splátkach po 53,08 eur. Z bodu 6 zmluvy ďalej vyplýva celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2 060,88 eur, RPMN za úver 26,61 %, ročná úroková sadzba úveru 17,77 %, priemerná RPMN 34,42 %. Predmetom zmluvy bol ďalej záväzok žalovaného poskytnúť žalobcovi revolvingový úver v čiastke 1 500 eur za rovnakých podmienok. Bola dohodnutá aj ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,05 % a poplatok za poskytnutie úveru 150 eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli zmluvné dojednania (bod 14), ktoré v bode 2.2. stanovovali povinnosť veriteľa zaslať dlžníkovi oznámenie o schválení úveru a jeho náležitosti. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500108352 obsahovalo rovnaké údaje ako bod 6. zmluvy a navyše ďalšie údaje podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom žalovaný nepreukázal, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi doručil žalobcovi.

14.3. Ďalej odvolací súd zistil, že žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzavreli dňa 26.03.2015, zmluvu o spotrebiteľskom revolvingovom úvere č. 8500108353, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného poskytnúť žalobcovi úver (úverový limit) 1 500 eur a záväzok žalobcu poskytnutý úver vrátiť žalovanému v 36 mesačných splátkach po 53,08 eur. Z bodu 6 zmluvy ďalej vyplýva celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2 060,88 eur, RPMN za úver 26,61 %, ročná úroková sadzba úveru 17,77 %, priemerná RPMN 34,42 %. Predmetom zmluvy bol ďalej záväzok žalovaného poskytnúť žalobcovi revolvingový úver v čiastke 1 500 eur za rovnakých podmienok. Bola dohodnutá aj ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,05 % a poplatok za poskytnutie úveru 150 eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli zmluvné dojednania (bod 14), ktoré v bode 2.2. stanovovali povinnosť veriteľa zaslať dlžníkovi oznámenie o schválení úveru a jeho náležitosti. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500108353 obsahovalo rovnaké údaje ako bod 6. zmluvy a navyše ďalšie údaje podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom žalovaný nepreukázal, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi doručil žalobcovi.

15. Odvolací súd posudzujúc napadnutý rozsudok z hľadiska zisteného skutkového stavu, citovaných zákonných ustanovení a odvolacích dôvodov dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutej časti vecne správne. V danej veci nebolo sporné, že oznámenie žalovaného veriteľa, predstavujúce akceptovanie ponuky žalobcu, nebolo doručené žalobcovi. Napriek tomu obe zmluvné strany plnili, k uzavretiu zmluvy teda došlo konkludentne. Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je jej písomná forma (§ 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.), s absenciou ktorej zákon spája bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru podľa § 11 ods. 1 písm. a). Na uvedenú skutočnosť

bol odvolací súd povinný prihliadnuť tak, ako to uviedol Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 25. januára 2024 sp.zn. 5Cdo/21/2023. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd dospel, zhodne so súdom prvej inštancie, k záveru, že spotrebiteľské úvery poskytnuté na základe zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. 8500108353 a č. 8500108352 uzavreté stranami dňa 26.03.2015 sú bezúročné a bez poplatkov podľa § 9 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., nezaoberal sa ďalej s tvrdením žalobcu, podľa ktorého úvery sú bezúročné a bez poplatkov pre absenciu náležitosti podľa náležitosti uvedených v § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z.

16.1. Odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 CSP sa pri posudzovaní danej veci zaoberal podstatnými námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní. S namietanou vadou konania sa odvolací súd vypořádaval v bode 9. K tvrdeniu, že každá zmluva bola tvorená ustanoveniami na listine označenej ako zmluva o revolvingovom úvere, zmluvnými dojednaniami a oznámením veriteľa o schválení úveru, odvolací súd poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. januára 2024 sp.zn. 5Cdo/21/2023, ktorého závermi je viazaný. Z neho jednoznačne vyplýva, že oznámenie veriteľa o schválení úveru nebolo doručené žalobcovi, a keďže účastníci zmluvy plnili, k uzavretiu zmluvy došlo konkludentne. S absenciou písomnej formy podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zákon spája bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru podľa § 11 ods. 1 písm. a).

16.2. Pokiaľ žalovaný namietal voči záveru súdu prvej inštancie vo vzťahu k výške, počtu a termínoch splátok a tvrdil, že uvedené údaje sa v predmetných zmluvách nachádzajú, s uvedenou námietkou sa odvolací súd stotožňuje. Obsahom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. nebolo rozdeliť splátku na tri samostatné splátky. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nadobudol účinnosť dňa 11.06.2010. Podľa jeho prílohy č. 1 prebral právne záväzné akty Európskej únie, okrem iného Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú.v. EÚ L 133, 22.5.2008). Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: h) výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Podľa čl. 22 ods. 1 Smernice 2008/48/ES, keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu eurokonformnému výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. zodpovedá výklad v tom zmysle, že spojenie „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ je potrebné vnímať tak, že sa tým myslí splátka obsahujúca istinu, úroky a poplatky, pri ktorej má byť uvedená výška, dátum, alebo iný dostatočne určitý termín splatnosti splátky, a ich počet. Akýkoľvek iný výklad tohto ustanovenia by bol v priamom rozpore so smernicou 2008/48/ES. Navyše s účinnosťou od 01.05.2018 došlo k novelizácii zákon č. 129/2010 Z.z. tak, že ustanovenie § 9 ods. 2 upravujúce náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pôvodne v písm. k), sa nahrádza slovami „frekvencia splátok“, čím legislatíva reagovala na stav, podľa ktorého niektoré súdy vykladali predmetnú vnútroštátnu úpravu nesúladne so smernicou 2008/48/ES. Uvedená námietka však nič nemení na závere, že v danej veci je úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov pre absenciu písomnej formy.

16.3. S námietkou voči záverom súdu prvej inštancie prijatým vo vzťahu k poplatku za poskytnutie úveru sa odvolací súd stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu poplatky spojené so spotrebiteľským úverom boli bežnou súčasťou obchodnej praxe a predmetný poplatok nebol ani zakázaný zákonom č. 129/2010 Z.z. (§ 9 ods. 10). Poplatok za poskytnutie úveru nemožno považovať za plnenie za službu, ktorej poskytnutie nesleduje záujmy spotrebiteľa podľa § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka. Navyše poplatok bol žalobcovi známy pri uzavretí oboch zmlúv, bol uvedený v žiadosti / zmluve medzi ostatnými údajmi týkajúcimi sa úveru, a vzhľadom k výške úveru, nemožno dospieť ani k záveru o neprimeranej výške poplatku za poskytnutie úveru. Opätovne však dodáva, že uvedená námietka nič nemení na závere, že v danej veci je úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov pre absenciu písomnej formy.

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch III. a IV. a v časti trov konania (výrok IX.), ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18.1. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi nárok na náhradu odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalobca bol vo vzťahu k odvolaním napadnutej časti plne úspešný. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

18.2. O náhrade trov dovolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 453 ods. 1 a 3 a podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov oboch

dovolacích konaní voči žalovanému v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalobca bol v dovolacích konaniach úspešný. O výške trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

1

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).